

Muziek met zeggingskracht

Afgelopen vrijdagavond - onderweg naar Soest voor het concert door het Concertkoor Baarn - luisterde ik in de auto naar een deel uit het War Requiem van Benjamin Britten, voor het eerst uitgevoerd in 1962 ter gelegenheid van de inwijding van de kathedraal van Coventry, die tijdens de 2e Wereldoorlog door bombardementen volledig werd verwoest. Bij deze première zong de Engelse componist John Rutter mee in het jongenskoor. Het maakte op hem een onuitwisbare indruk. In 1984 componeerde hij een Requiem toen zijn vader was overleden. Net als Britten koos hij voor een combinatie van Latijnse misteksten én Engelse teksten, in dit geval uit het Book of Common Prayer: Psalm 130 en Psalm 23. De Bijbelteksten hebben een grote zeggingskracht, ook voor mensen die zelf niet religieus zijn, zoals Britten én Rutter. Countertenor Andreas Scholl zei eens in een interview: "Alle muziek is religieus. Muziek is een mysterie, één groot raadsel, niemand weet wat het is, hoe het werkt." Dat gevoel riepen de eerste twee werken van het programma ook een beetje bij mij op. Het Requiem van Rutter zou - zo vertelde de voorzitter van het Concertkoor, Yvonne van Bommel - aanvankelijk alleen door organist Wybe Kooijmans worden begeleid. Voor dit concert was het mogelijk het Helios Ensemble erbij uit te nodigen. In elk van de 7 delen van het Requiem van Rutter speelde steeds een andere instrumentalist een belangrijke rol. Terecht om hen na afloop in de

bloemetjes te zetten. Sopraan Margreet Rietveld zong ontroerend mooi, vooral in het "Pie Jesu". Na een beetje weifelend begin van het koor (alsof iedereen even moest zoeken naar de balans) werd het zo een prima uitvoering o.l.v. good-old Thijs Kramer.

"Thou will keep him in perfect peace" van de Engelse componist Samuel Wesley (1810-1876) kende ik niet, maar het was fijn om dit anthem te horen in deze kerk met een prima akoestiek.

Het concert werd afgesloten met het Te Deum, het enige religieuze (jeugd-)werk van George Bizet. Met een kleine solopartij voor de sopraan en een iets groter aandeel voor tenor Sebastian Brouwer. Krachtige stem, klonk soms een beetje geforceerd. Het is dan ook een "van dik hout zaagt men planken"-werk.

Jammer dat de kerk niet helemaal vol was en dat niet altijd alle teksten goed te verstaan waren.

Goed ook om voorafgaand aan het concert aandacht te schenken aan het overlijden van Meti Smit Duyzentkunst, naast vele andere activiteiten van 1953 tot 1967 dirigente van het Concertkoor Baarn. Ze overleed op 24 april en werd op de dag van het concert (1 mei) begraven.

Het Concertkoor verdient complimenten voor hun niet voor de hand liggende repertoirekeuze. Ook het volgende programma met het Te Deum van Dvorak en de Cecilia mis van Gounod is heel interessant. 20 november a.s. kunt u alvast noteren!

Herma Bosma

Baarnseke Colofon 1 mei 2015